

УДК 811.111:81'374.73 (043.2) (043.2)

Трикіша В.Р.*Національний авіаційний університет, Київ***ЗАСОБИ ВИРАЖЕННЯ КАТЕГОРІЇ СУБ'ЄКТИВНОЇ
МОДАЛЬНОСТІ В АНГЛІЙСЬКІЙ МОВІ**

Модальність є багатоаспектним та складним явищем, яке розглядають як функціонально-семантичну категорію. Також модальність – важливий елемент комунікації, так як вона виражає ставлення мовця до висловлювання. Традиційно модальність поділяють на два типи: об'єктивну та суб'єктивну. Суб'єктивна модальність розглядається як вираження відношення автора до того, що він повідомляє. Дослідження категорії модальності представлені працями наступних науковців: В.В. Виноградова, В.Г. Гака, Н.Д. Зайченко, Н.Ю. Шведової, Г.О. Золотової, Н.А. Золототрубової, та інших.

Засобами вираження суб'єктивної модальності є модальні слова, що в реченні виражають ставлення мовця до висловлювання. Впевненість зазвичай виражають такі модальні слова: *of course, definitely, certainly, surely, without a doubt, no doubt, naturally, undoubtedly*: “You surely know me well enough to know that's the last thing I should do.” [1, с.86]. Для вираження впевненості, яка базується на певних достовірних даних, також вживаються модальні слова *in fact, in truth, truly*: “She began to feel very sorry for him, almost maternal in fact.” [1, с.140]. Для вираження позитивного чи негативного ставлення до ситуації, автор англійського тексту-оригіналу використовує модальні слова *happily, fortunately, unfortunately* та інші: “Fortunately he found himself very comfortable in the bedroom she had furnish for him.” [1, с.40]. Такі модальні слова як *perhaps, probably, possibly, obviously, evidently* та інші вживаються для вираження припущення: “She probably hadn't eaten fried potatoes for ten years. But what an occasion it was!” [1, с.168].

В англійській мові семантичне поле різних модальних значень формують модальні дієслова. Вони використовуються для позначення можливості, здатності чи необхідності здійснення дії, яка є вираженою смисловим дієсловом. Наприклад, модальне дієслово *can/could* виражає фізичну, об'єктивну можливість, інтелектуальну здатність, вірогідність, сумнів, недовіру, невпевненість чи дозвіл: “I can hardly help thinking she's under the delusion that she knows better than I do.” [1, с.148]. Модальне дієслово *may* виражає припущення можливості, об'єктивну можливість, дозвіл, вираження прохання у пом'якшеній формі або докору: “There might be yet another explanation for Charles's singular behaviour.” [1, с.140]. Модальне дієслово *must* використовується для вираження необхідності, обов'язку, припущення, ймовірності, а також припущення, яке мовець вважає цілком правдоподібним: “Now you mustn't flirt with me, Colonel,” she cried, giving him

a roguish delicious glance.” [1, с.22]. Модальне дієслово should виражає необхідність як рекомендацію, здивування або обурення: “I should like to introduce you to Miss Lambert,” said Michael.” [1, с.2]. Модальне дієслово ought також вживається для висловлення морального обов’язку чи припущення, яке є заснованим на фактах: “Of course if one did that, one ought to make a point of acting together so that the public got accustomed to seeing the two names on the same bill.” [1, с.20]. Модальне дієслово shall здатне виражати необхідність або обов’язок, впевненість, обіцянку, запевнення: “You are sweet. Of course I shall love to come.” [1, с.20]. Дієслово will використовується для вираження твердої рішучості, волевиявлення, припущення, наказу або рекомендації, ввічливого запрошення або прохання: “If you'd like me to, of course I will.” [1, с.90]. У випадках, коли дієслово need має модальне значення, воно виражає необхідність виконання чогось: “Oh, it's all right, you needn't bother about my respected parents, they've got the Sunday papers.” [1, с.76].

Отже, суб’єктивна модальність – це особлива мовна категорія, без якої неможлива передача ставлення автора до зображуваної дійсності. Вона може виражатись через використання лексичних засобів та модальних дієслів, використання яких дозволяє виконати одне з основних завдань автора – сформулювати думку читача та впливати на його оцінку твору.

Список літератури

1. William Somerset Maugham. Theatre. [Електронний ресурс] – Режим доступу: <http://content.ikon.mn/banners/2015/4/9/1472/william-somerset-maugham-theatre.pdf>

*Науковий керівник: Шахновська І.І.,
кандидат філологічних наук, доцент*

УДК 37:004.031.42:81'243 (043.2)

Тушніна О.Є.

*Державний заклад «Луганський національний
університет імені Тараса Шевченка», Старобільськ*

ІНТЕРАКТИВНІ ТЕХНОЛОГІЇ У ВИВЧЕННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ

Останнім часом збільшилася питома вага нових, а отже, недостатньо досліджених інтерактивних методів навчання на уроках англійської мови в старших класах. Практика підтверджує результати дослідження, проведеного Національним тренінговим центром (США, штат Меріленд) у 80-і рр. ХХст., які засвідчують, що інтерактивне навчання дає можливість збільшити відсоток засвоєння матеріалу, впливає не лише на свідомість учня, а й на його почуття, волю (дії, практику). В результаті застосування різноманітних інноваційних методів учні з часом стали більш активні та ініціативні.

2. Литюга Ю. В. Реклама з точки зору сучасної перекладацької діяльності [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/26166/1/Lytjuga%20.pdf>

3. Марковський Д. А. Реклама як вид маніпулятивної діяльності [Електронний ресурс]. Режим доступу: <http://essuir.sumdu.edu.ua/bitstream/123456789/12974/1/29.doc>

4. Строчковська Р., Вокалюк Ю. Лінгвістичні особливості перекладу рекламних текстів [Електронний ресурс]. Режим доступу: http://www.vuzlib.com.ua/articles/book/33233Lingvistichni_osoblivosti_/1.html

*Науковий керівник: Раті А.О.,
канд. філол. наук, ст. викладач*

УДК 811.133.1+811.111 (043.2)

Соломко Д.Б.

*Державний вищий навчальний заклад
«Ужгородський національний університет», Ужгород*

ІСТОРИЧНЕ ПІДГРУНТЯ ВПЛИВУ ФРАНЦУЗЬКОЇ МОВИ НА АНГЛІЙСЬКУ

Англійська мова формувалась протягом багатьох століть під впливом латинської, старо-германської, старо-скандинавської, але, найважливіше майбуть, французької мови. Вплив французької мови на англійську фактично розпочався з Норманського Завоювання Англії. Вільгельм завойовник (на той час ще герцог Нормандії) мав тісні зв'язки з королем Англії Едуардом, у якого не було дітей, тому після його смерті він заявив про те, що трон був заповіданий йому. В той же час на трон Англії претендували король Норвегії Харальд Хардрада і Гарольд Годвінсон – ерл Східної Англії, який зайняв престол Англії після смерті короля. Гарольд переміг в битві при Стемфорд Брідж, але його вже чекав Вільгельм Нормандський, який висадився неподалік від містечка Гастінгс, де і була нанесена поразка армії Гарольда [1].

Після битви при Гастінгсі Вільгельм (вже Завойовник) став королем Англії. Так як він був родом з Нормандії, в його лексиконі переважала французька, тому цю мову почали використовувати практично всі державні органи в Англії, а аристократія розмовляла виключно нею. Мабуть, єдиним оплотом старих звичаїв були англо-саксонські аристократи, які зуміли залишитись при владі на своїх землях після коронування Вільгельма [2].

Починаючи з цього часу французькі слова стали сильно впливати на розвиток англійської мови. Цьому також посприяли майбутні династичні шлюби між англійськими та французькими королівськими сім'ями.